

Σωματείο Συνεργαζόμενο με το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας

**Θέσεις της ΚΟΜΑΘ για την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη
ΕΠΜ 3β: Τμήμα 1 και 2**

Τμήμα Επιστημονικής Τεκμηρίωσης

Θεσσαλονίκη, Απρίλιος 2026

Εισαγωγή

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης (ΚΟΜΑΘ) συμμετέχει στη διαβούλευση του έργου “Εκπόνηση Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών (ΕΠΜ), Σύνταξη Προεδρικών Διαταγμάτων Προστασίας και Σχεδίων Διαχείρισης για Περιοχές του Δικτύου Natura 2000” και συγκεκριμένα για την ΕΠΜ 3β: Τμήμα 2: Περιοχές Natura 2000 του Βερμίου και του Ορεινού Τόξου Αριδαίας, ως ενδιαφερόμενο μέρος των διαλαμβανομένων σε αυτή.

Η επιστημονική ομάδα της ΚΟΜΑΘ, αποτελούμενη από 5 Δασολόγους και 2 Δασοπόνους, εξειδικευμένη σε θέματα διαχείρισης της θήρας, εξέτασε λεπτομερώς τη μελέτη και παρακάτω παραθέτει τεκμηριωμένα σχόλια - στοιχεία, με τα οποία καταρρίπτει πολλούς ατεκμηρίωτους και μη επιστημονικούς ισχυρισμούς των μελετητών, οι οποίοι προτείνουν εκτεταμένες απαγορεύσεις θήρας στην περιοχή, με πολλαπλασιασμό των μη επιτρεπόμενων για τη θήρα εκτάσεων.

Η ΚΟΜΑΘ δηλώνει πως είναι πλήρως αντίθετη σε αυτή τη μελέτη, σε ότι αφορά στην προσέγγιση του κυνηγιού και τις προτεινόμενες νέες απαγορεύσεις θήρας.

Η ΚΟΜΑΘ δηλώνει ότι θα λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο για να μην οδηγηθεί το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας στο να αποδεχθεί τις προτάσεις της εν λόγω ΕΠΜ για τη θήρα, οι οποίες θα είναι απολύτως επιβαρυντικές για τους κυνηγούς.

A. Παρατηρήσεις της ΚΟΜΑΘ επί της διαδικασίας της διαβούλευσης

Τα δύο τμήματα της ΕΠΜ3β, αφορούν σε επτά προστατευόμενες περιοχές που βρίσκονται σε εννέα Περιφερειακές Ενότητες : Πέλλα, Πιερία, Ημαθία, Φλώρινα, Καστοριά, Κιλκίς, Κοζάνη, Λάρισα και Ιωάννινα.

Η συνολική έκταση που καλύπτουν οι επτά παραπάνω προστατευόμενες περιοχές είναι 3.198.812 στρ.

Τα περιεχόμενα των δύο τμημάτων της ΕΠΜ3β (κείμενα, χάρτες και πίνακες), ανέρχονται σε αρκετές εκατοντάδες σελίδες.

Η έκταση των προστατευόμενων περιοχών, αλλά και η έκταση των περιεχομένων της ΕΠΜ3β, καθιστά πρακτικά αδύνατη την ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και τη συμμετοχή στη διαβούλευση, η οποία διαρκεί μόλις ένα μήνα από τις 4/3/2026, ως και τις 4/4/2026, με τρεις ενημερωτικές ημερίδες στο διάστημα αυτό, σε Λιτόχωρο, Έδεσσα και Καστοριά.

Η παραπάνω διαπίστωση, επιβεβαιώνεται από την ιδιαίτερα περιορισμένη ως μηδαμινή συμμετοχή φορέων και πολιτών, τόσο στα σχόλια της διαβούλευσης, όσο και στις ημερίδες παρουσίασης των τμημάτων των ΕΠΜ σε Λιτόχωρο, Έδεσσα και Καστοριά.

Αν ισχύουν τα όσα ανέφερε η ομάδα μελέτης στην ημερίδα στο Λιτόχωρο, πως η μελέτη ολοκληρώθηκε πριν 3 χρόνια, εγείρονται ακόμη έντονα ερωτηματικά για τους λόγους που οδήγησαν στο να δοθεί ελάχιστος χρόνος σε φορείς και πολίτες να τοποθετηθούν, στο πλαίσιο της διαβούλευσης της συγκεκριμένης ΕΠΜ.

B. Παρατηρήσεις της ΚΟΜΑΘ επί των προτάσεων της ΕΠΜ3β τμήμα 2, για τη θήρα.

Η ΕΠΜ3β, τμήμα 2, έχει σαν αντικείμενο τις προστατευόμενες περιοχές του ορεινού τόξου Αριδαίας και του Βερμίου.

Η ομάδα μελέτης προτείνει την ίδρυση 135 ζωνών προστασίας στο ορεινό τόξο Αριδαίας, (Βόρας, Τζένα Πίνοβο, Πάικο, Στενά Αψάλου και Μογλενίτσας): με συνολική έκταση 1.889.805 στρ. και 18 ζωνών προστασίας στο Βέρμιο, με συνολική έκταση 253.996 στρ.

Σε αυτές τις εκτάσεις προτείνονται από την ΕΠΜ 116.748 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στο Ορεινό τόξο Αριδαίας και 152.496 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στο Βέρμιο. Συνολικά προτείνονται δηλαδή 269.244 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στο τμήμα 2 της ΕΠΜ3β.

Εκτός αυτών, σε 1.439.318 στρ. στο ορεινό τόξο Αριδαίας, οι μελετητές προτείνουν “θήρα υπο ορους” και συγκεκριμένα “Θήρα μόνο των ειδών: Λαγός, Αγριόχοιρος, Σιταρήθρα, Φάσσα, Αγριοπερίστερο, Ορτύκι, Τσίχλα, Δενδρότσιχλα, Κοκκινότσιχλα, Γερακότσιχλα, Μπεκάτσα, Κιρκίρι, Πρασινοκέφαλη. Απαγορεύσεις θήρας των συγκεκριμένων παραπάνω ειδών βάσει των ετήσιων σχετικών αποφάσεων περί ρυθμίσεων θήρας του ΥΠΕΝ, υπερισχύουν των διατάξεων του παρόντος. Η θήρα επιτρέπεται μόνο σε απόσταση μεγαλύτερη των 500μ. από τις κτηνοτροφικές μονάδες/ πρόχειρα καταλύματα/ πολυλειτουργικά αγροκτήματα/ ιππικά κέντρα, καθώς και σε απόσταση μεγαλύτερη των 100 μ. από τις οδούς οποιασδήποτε κατηγορίας και από τα υδάτινα σώματα ρέοντα ή μη. Δεν επιτρέπεται η εκγύμναση κυνηγετικών σκύλων.”

Προτείνεται επομένως για 1,5 εκ στρ.:

απαγόρευση της θήρας για δεκαοκτώ από τα τριάντα ένα είδη θηρεύσιμων πτηνών.

απαγόρευση θήρας σε απόσταση 500 μ. από πρόχειρα καταλύματα, όταν με την ισχύουσα νομοθεσία επιτρέπεται σε 250 μ. από πόλεις.

απαγόρευση θήρας σε απόσταση μικρότερη των 100 μ. από κάθε κατηγορία δρόμου, κάτι που συνιστά στην πράξη πλήρη απαγόρευση του κυνηγιού στο σύνολο της έκτασης των 1.500.000 στρ. και αποτελεί πρωτοφανές γεγονός.

Τα παραπάνω συμβαίνουν ενώ στο κεφ. 4, σελ. 10 της ΕΠΜ3β, τμήμα 2, αναφέρεται: “Σύμφωνα με τις οδηγίες της επιβλέπουσας Υπηρεσίας, οι προβλέψεις των ΕΠΜ για τη θήρα θα έχουν τελικά ως εξής: "Επιτρέπεται το κυνήγι σύμφωνα με την ισχύουσα τη δεδομένη χρονική στιγμή νομοθεσία. Τροποποίηση των όρων και των ορίων σχετικά με το κυνήγι μπορεί να γίνει μετά από τη γνώμη του ΟΦΥΠΕΚΑ ανάλογα με τα επιστημονικά δεδομένα σχετικής μελέτης και την έκδοση σχετικού κανονισμού. Επιτρέπεται η έκδοση απαγορευτικών διατάξεων για τη θήρα λόγω έκτακτων αναγκών από τις αρμόδιες δασικές αρχές".

Παρόλα αυτά, οι μελετητές στη συνέχεια γράφουν: “Στο πλαίσιο αυτό οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τη θήρα που παρουσιάζονται στα επόμενα κεφάλαια της παρούσας μελέτης, έχουν ως σκοπό να αποτελέσουν τεκμηριωμένες εισηγήσεις τόσο προς τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΦΥΠΕΚΑ, όσο και προς τις αρμόδιες δασικές αρχές, ώστε να μπορούν να τις εφαρμόσουν εντός των ορίων της περιοχής μελέτης με στόχο την ορθολογική διαχείριση της θήρας και την προστασία της βιοποικιλότητας.”

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης, έχοντας μελετήσει αναλυτικά τα προστατευταία αντικείμενα, τις απειλές και γενικότερα το σύνολο των περιεχομένων της ΕΠΜ 3β, δεν εντόπισε ούτε στο ελάχιστο, τεκμηρίωση για τις παραπάνω προτάσεις νέων

απαγορεύσεων θήρας, οι οποίες κατ'επέκταση, μόνο αυθαίρετες μπορούν να χαρακτηριστούν.

Τη διαπίστωση αυτή τη βασίζουμε στα εξής:

Η ομάδα μελέτης ως μη συμβατή δραστηριότητα με τη διαχείριση και την προστασία στις προστατευόμενες περιοχές της ΕΠΜ3β, αναφέρει μόνο τη θήρα !

Το Βέρμιο είναι χαρακτηρισμένο ως Ειδική Ζώνη διατήρησης (οδηγία για τους οικοτόπους - δεν έχει ΖΕΠ). Η συνολική έκταση της προστατευόμενης περιοχής είναι 254.000 στρ. Σήμερα απαγορεύεται η θήρα σε 100.000 στρ. (ΚΑΖ: Δάσος Δήμου Νάουσας και Δασών Σελίου - Τσανάκλι και Γιαννακοχωρίου, ΚΑΖ: Κουτσόχωρι, ΚΑΖ: Ξηρολείβαδο). Σαν είδος προτεραιότητας αναφέρεται ο λαγόγυρος στα μεγάλα υψόμετρα. Η ΕΠΜ προτείνει πλήρη απαγόρευση θήρας (254.000 στρ.) με το χαρακτηρισμό Ζώνη Προστασίας της Φύσης (ΖΠΦ), σε όλη την έκταση της προστατευόμενης περιοχής, χωρίς αποκλιμάκωση του βαθμού προστασίας με Ζώνες διατήρησης οικοτόπων και ειδών (ΖΔΟΕ) ή Ζώνες βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων (ΖΒΔΦΠ). Αυτό καταργεί την έννοια της ζωνοποίησης που αποτελεί μέσο για την επίτευξη του σκοπού (προστασία) στις περιοχές μελέτης. Ως είδος προτεραιότητας για το Βέρμιο, αναφέρεται ο λαγόγυρος, ο οποίος δεν επηρεάζεται ούτε στο ελάχιστο από την άσκηση της θήρας στη διάρκεια των τεσσάρων μηνών (15/9 – 10/1) που ασκείται θήρα (λαγός και πετροπέρδικα) στα ενδιαίτημά του, τα οποία συχνά καλύπτονται από χιόνι το Χειμώνα, και ισχύουν περεταίρω, έκτακτες απαγορεύσεις θήρας λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, όπως προβλέπεται από τη δασική νομοθεσία.

Η κυνηγετική δραστηριότητα έχει μειωθεί σε ποσοστό 70-80 % τα τελευταία 20 χρόνια. Η εξέλιξη αυτή, δεν αποτυπώνεται σε κανένα σημείο της μελέτης.

Αναφορές όπως "η θήρα στερεί τροφή από σημαντικά είδη της πανίδας όπως ο χρυσαετός", πέραν του ότι είναι άτοπες, δεν αναλύονται με βάση τη φθίνουσα πορεία της κυνηγετικής δραστηριότητας που αναφέρουμε παραπάνω.

Σε σύνολο 212 προτεινόμενων ζωνών προστασίας (στα δύο τμήματα της ΕΠΜ3β), στους πίνακες των χρήσεων γης, στο κεφ. 4, δεν επιλέγεται η θήρα ως επιτρεπόμενη χρήση ούτε σε μία.

Δεν υπάρχει καμία αναφορά για τη θήρα στις απειλές των προτεινόμενων ζωνών προστασίας όπου προβλέπονται οι νέες απαγορεύσεις θήρας.

Δεν γίνεται καμία αναφορά, ή προσέγγιση για αντισταθμιστικά οφέλη στις προτεινόμενες νέες απαγορεύσεις θήρας

Δεν φαίνεται να ζητήθηκαν στοιχεία από την πλέον αρμόδια Δασική Υπηρεσία (ΥΠΕΝ) για θέματα που αφορούν τη θήρα. Ως εκ τούτου δεν αξιολογείται, ούτε στο ελάχιστο, η διαχρονική εξέλιξη της άσκησης της θήρας (κυνηγετική πίεση - επισκεψιμότητα, αριθμός κυνηγετικών αδειών, θεσμικό πλαίσιο - υφιστάμενοι περιορισμοί κλπ) στις 7 προστατευόμενες περιοχές των δύο ΕΠΜ. Εφόσον, ζητήθηκαν τέτοια στοιχεία και δεν κατέστη δυνατό να τα αποστείλει η Δασική Υπηρεσία, οι μελετητές μπορούσαν να απευθυνθούν στους θεσμικά αναγνωρισμένους και συνεργαζόμενους με το ΥΠΕΝ φορείς που σχετίζονται με την κυνηγετική δραστηριότητα, τις Κυνηγετικές Οργανώσεις. Κάτι που δεν έγινε.

Γενικά, η μελέτη δείχνει μια απαξίωση ως προς τη Δασική Υπηρεσία, αφού αναφέρεται ελάχιστα ή και καθόλου, και δεν λαμβάνονται υπόψη τα νομοθετικά εργαλεία που εκδίδει ετησίως αυτή για τη διαχείριση της θήρας.

Δεν αναλύονται οι πιθανές συνέπειες σε περίπτωση εφαρμογής των προτεινόμενων εκτεταμένων νέων απαγορεύσεων θήρας σε διάφορα ζητήματα, για μερικά από τα οποία το κράτος έχει την ακριβώς αντίθετη με τη μελέτη, θεσμοθετημένη πολιτική, όπως:

- οι συνέπειες στους κυνηγούς που βλέπουν τη δραστηριότητά τους να περιορίζεται αναίτια κατά χώρο, σε καιρό που περιορίζεται επίσης σε χρόνο για άλλους λόγους (οικονομικούς κλπ)
- ο υπερπληθυσμός του αγριόχοιρου, η μείωση του οποίου αποτελεί σταθερό στόχο του κράτους τα τελευταία χρόνια, για την προστασία της αγροτικής οικονομίας,
- το δημογραφικό στις παραμεθόριες περιοχές
- η αντιμετώπιση νόσων όπως η Αφρικανική Πανώλη των Χοίρων, η λύσσα κλπ (ενεργητική επιτήρηση), που αποτελούν στόχο του ΥΠΑΑΤ
- η απουσία του ανθρώπινου παράγοντα (κυνηγοί), οι οποίοι αποδεδειγμένα αποτελούν την μοναδική εθελοντική ομάδα που συνδράμει ουσιαστικά τις προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών σε περιπτώσεις δασικών πυρκαγιών, φυσικών καταστροφών, εντοπισμού αγνοούμενων κ.α.

Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για το πώς θα ελεγχθεί η εφαρμογή - τήρηση νέων διαχειριστικών μέτρων, ούτε (το κυριότερο), σε ποιο βαθμό ελέγχθηκε στο παρελθόν η εφαρμογή - τήρηση των διαχειριστικών μέτρων που ισχύουν σήμερα

Η ταύτιση της απαγόρευσης θήρας με την προστασία της πανίδας από την ομάδα μελέτης, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την Ευρωπαϊκή και Εθνική νομοθεσία και τα κανονιστικά πλαίσια, και συγκεκριμένα με τα εξής έγγραφα - αποφάσεις:

- Το έγγραφο κατευθύνσεων για τη θήρα βάσει της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου αναφέρεται πως η θήρα είναι δραστηριότητα συμβατή με τους σκοπούς προστασίας των περιοχών του δικτύου Natura.
- Την Υπουργική Απόφαση για την Εθνική Στρατηγική για τα δάση όπου η θήρα αναγνωρίζεται ως διαχειριστικό εργαλείο.
- Τις ετήσιες Υπουργικές Ρυθμιστικές Αποφάσεις Θήρας.
- Τις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις για την αντιμετώπιση της Αφρικανικής Πανώλης των Χοίρων.
- Την 1660/2022 Απόφαση του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της αίτησης ακύρωσης της Ρυθμιστικής Απόφασης Θήρας 2021-2022.
- Συνολικά το θεσμικό πλαίσιο βάσει του οποίου έχουν θεσπιστεί τα Καταφύγια Άγριας Ζωής και οι Προστατευόμενες Περιοχές της χώρας μέχρι σήμερα.

Η συστηματική απόκλιση από κάθε έννοια επιστημονικού λόγου και τεκμηρίωσης στις προτεινόμενες από την ΕΠΜ 3β, τμήμα 2, νέες απαγορεύσεις θήρας στο ορεινό τόξο Αριδαίας και το Βέρμιο, αποτυπώνεται απόλυτα στην απάντηση που έδωσε ο εκπρόσωπος της ομάδας μελέτης , κ. Γιαννάκης, στην ημερίδα για την παρουσίαση της ΕΠΜ στην Έδεσσα στις 24/3/2026, όπου δήλωσε πως η θήρα ήταν συμβατή δραστηριότητα με τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος πριν 12.000 χρόνια, αλλά σήμερα έχει πάψει να είναι!

Συνοψίζοντας με βάση τα παραπάνω:

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης δηλώνει αντίθετη στο σύνολο των προτεινομένων νέων απαγορεύσεων ή ρυθμίσεων θήρας στην περιοχή μελέτης.

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης, θεωρεί πως οι προτάσεις της ΕΠΜ, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αποτελέσουν “τεκμηριωμένη” εισήγηση για τη ρύθμιση της θήρας στο μέλλον, όπως ισχυρίζονται οι μελετητές, με δεδομένο το γεγονός πως δεν εντοπίζεται ούτε στο ελάχιστο, τεκμηρίωση για τις νέες απαγορεύσεις θήρας που προτείνουν για το ορεινό τόξο Αριδαίας και το Όρος Βέρμιο.

Γ. Παρατηρήσεις της ΚΟΜΑΘ επί των προτάσεων της ΕΠΜ3β τμήμα 1, για τη θήρα.

Η ΕΠΜ3β, τμήμα 2, έχει σαν αντικείμενο τις προστατευόμενες περιοχές του Ολύμπου, του Γράμμου, των Πιερίων - Τίταρου, των στενών του Αλιάκμονα και του όρους Βέρνον.

Η ομάδα μελέτης προτείνει να θεσπιστούν:

οκτώ (νέες) ζώνες προστασίας στο Εθνικό Πάρκο Ολύμπου,

δεκαεπτά ζώνες προστασίας στην προστατευόμενη περιοχή “Πιέρια-Τίταρος”,

οκτώ ζώνες προστασίας στο όρος Βέρνον,

δεκαοκτώ ζώνες προστασίας στις κορυφές του Γράμμου,

και οκτώ ζώνες προστασίας στα Στενά του Αλιάκμονα

Σε αυτές τις εκτάσεις προτείνονται από την ΕΠΜ περίπου 130.000 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στο Εθνικό Πάρκο Ολύμπου, περίπου 80.000 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στις κορυφές του Γράμμου, περίπου 40.000 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στα Πιέρια όρη και τον Τίταρο, 12.000 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στο όρος Βέρνον και 937 στρ. νέας απαγόρευσης θήρας στα Στενά του Αλιάκμονα, Συνολικά προτείνονται δηλαδή κατά προσέγγιση 263.000 στρ. νέων απαγορεύσεων θήρας στις προστατευόμενες περιοχές που αποτελούν το αντικείμενο στο τμήμα 1 της ΕΠΜ3β.

Τα παραπάνω συμβαίνουν όταν στο κεφ. 4, σελ. 10 της ΕΠΜ3β, τμήμα 2, αναφέρεται: “Σύμφωνα με τις οδηγίες της επιβλέπουσας Υπηρεσίας, οι προβλέψεις των ΕΠΜ για τη θήρα θα έχουν τελικά ως εξής: "Επιτρέπεται το κυνήγι σύμφωνα με την ισχύουσα τη δεδομένη χρονική στιγμή νομοθεσία. Τροποποίηση των όρων και των ορίων σχετικά με το κυνήγι μπορεί να γίνει μετά από τη γνώμη του ΟΦΥΠΕΚΑ ανάλογα με τα επιστημονικά δεδομένα σχετικής μελέτης και την έκδοση σχετικού κανονισμού. Επιτρέπεται η έκδοση απαγορευτικών διατάξεων για τη θήρα λόγω έκτακτων αναγκών από τις αρμόδιες δασικές αρχές".

Παρόλα αυτά, οι μελετητές στη συνέχεια γράφουν: “Στο πλαίσιο αυτό οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τη θήρα που παρουσιάζονται στα επόμενα κεφάλαια της παρούσας μελέτης, έχουν ως σκοπό να αποτελέσουν τεκμηριωμένες εισηγήσεις τόσο προς τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΦΥΠΕΚΑ, όσο και προς τις αρμόδιες δασικές αρχές, ώστε να μπορούν να τις εφαρμόσουν εντός των ορίων της περιοχής μελέτης με στόχο την ορθολογική διαχείριση της θήρας και την προστασία της βιοποικιλότητας.”

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης, έχοντας μελετήσει αναλυτικά τα προστατευαία αντικείμενα, τις απειλές και γενικότερα το σύνολο των περιεχομένων της ΕΠΜ 3β, δεν εντόπισε ούτε στο ελάχιστο, τεκμηρίωση για τις παραπάνω προτάσεις νέων

απαγορεύσεων θήρας, οι οποίες κατ'επέκταση, μόνο αυθαίρετες και προϊόν προκατάληψης ενάντια στη νόμιμη θήρα μπορούν να χαρακτηριστούν.

Τη διαπίστωση αυτή τη βασίζουμε στα εξής:

Τα Πιέρια Όρη - Τίταρος, τα Στενά του Αλιάκμονα και το όρος Βέρνον, είναι χαρακτηρισμένα ως Ειδική Ζώνη διατήρησης (οδηγία για τους οικοτόπους). Στις ΕΖΔ, μέχρι σήμερα, δεν υπήρχαν προτάσεις για απαγόρευση θήρας, διότι η θήρα δεν αποτελεί απειλή για τους σημαντικούς οικοτόπους, ούτε για τα είδη της πανίδας που αποτελούν είδη προτεραιότητας που ζουν σε αυτούς (π.χ. βίδρα στα στενά του Αλιάκμονα).

Η κυνηγετική δραστηριότητα έχει μειωθεί σε ποσοστό 70-80 % τα τελευταία 20 χρόνια. Η εξέλιξη αυτή, δεν αποτυπώνεται σε κανένα σημείο της μελέτης.

Αναφορές όπως "η θήρα στερεί τροφή από σημαντικά είδη της πανίδας όπως ο χρυσαετός", πέραν του ότι είναι άτοπες, δεν αναλύονται με βάση τη φθίνουσα πορεία της κυνηγετικής δραστηριότητας που αναφέρουμε παραπάνω.

Σε σύνολο 212 προτεινόμενων ζωνών προστασίας (στα δύο τμήματα της ΕΠΜ3Β), στους πίνακες των χρήσεων γης, στο κεφ. 4, δεν επιλέγεται η θήρα ως επιτρεπόμενη χρήση ούτε σε μία.

Δεν υπάρχει καμία αναφορά για τη θήρα στις απειλές των προτεινόμενων ζωνών προστασίας όπου προβλέπονται οι νέες απαγορεύσεις θήρας.

Δεν γίνεται καμία αναφορά, ή προσέγγιση για αντισταθμιστικά οφέλη στις προτεινόμενες νέες απαγορεύσεις θήρας

Δεν φαίνεται να ζητήθηκαν στοιχεία από την πλέον αρμόδια Δασική Υπηρεσία (ΥΠΕΝ) για θέματα που αφορούν τη θήρα. Ως εκ τούτου δεν αξιολογείται, ούτε στο ελάχιστο, η διαχρονική εξέλιξη της άσκησης της θήρας (κυνηγετική πίεση - επισκεψιμότητα, αριθμός κυνηγετικών αδειών, θεσμικό πλαίσιο - υφιστάμενοι περιορισμοί κλπ) στις 7 προστατευόμενες περιοχές των δύο ΕΠΜ. Εφόσον, ζητήθηκαν τέτοια στοιχεία και δεν κατέστη δυνατό να τα αποστείλει η Δασική Υπηρεσία, οι μελετητές μπορούσαν να απευθυνθούν στους θεσμικά αναγνωρισμένους και συνεργαζόμενους με το ΥΠΕΝ φορείς που σχετίζονται με την κυνηγετική δραστηριότητα, τις Κυνηγετικές Οργανώσεις. Κάτι που δεν έγινε. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως η κυνηγετική δραστηριότητα στη Μακεδονία και τη Θράκη έχει μειωθεί στο 15 - 20% σε σχέση με 20 έτη πριν.

Γενικά, η μελέτη δείχνει μια απαξίωση ως προς τη Δασική Υπηρεσία, αφού αναφέρεται ελάχιστα ή και καθόλου, και δεν λαμβάνονται υπόψη τα νομοθετικά εργαλεία που εκδίδει ετησίως αυτή για τη διαχείριση της θήρας.

Δεν αναλύονται οι πιθανές συνέπειες των εκτεταμένων νέων απαγορεύσεων θήρας σε διάφορα ζητήματα, για μερικά από τα οποία το κράτος έχει την ακριβώς αντίθετη με τη μελέτη θεσμοθετημένη πολιτική, όπως:

· οι συνέπειες στους κυνηγούς που βλέπουν τη δραστηριότητά τους να περιορίζεται αναίτια κατά χώρο, σε καιρό που περιορίζεται επίσης σε χρόνο για άλλους λόγους (οικονομικούς κλπ)

ο υπερπληθυσμός του αγριόχοιρου, η μείωση του οποίου αποτελεί διαχρονικό στόχο του κράτους για την προστασία της αγροτικής οικονομίας,

το δημογραφικό στις παραμεθόριες περιοχές

η αντιμετώπιση νόσων όπως η Αφρικανική Πανώλη των Χοίρων, η λύσσα κλπ (ενεργητική επιτήρηση), που αποτελούν στόχο του ΥΠΑΑΤ

η απουσία του ανθρώπινου παράγοντα (κυνηγοί), οι οποίοι αποδεδειγμένα αποτελούν την μοναδική εθελοντική ομάδα που συνδράμει ουσιαστικά τις προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών σε περιπτώσεις δασικών πυρκαγιών, φυσικών καταστροφών, εντοπισμού αγνοούμενων κ.α.

Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για το πώς θα ελεγχθεί η εφαρμογή - τήρηση νέων διαχειριστικών μέτρων, ούτε (το κυριότερο), σε ποιο βαθμό ελέγχθηκε στο παρελθόν η εφαρμογή - τήρηση των διαχειριστικών μέτρων που ισχύουν σήμερα.

Δεν παρατίθενται στοιχεία για τις αναφορές που γίνονται από τους μελετητές περί λαθροθηρίας και της αντιεπιστημονικής σύνδεσής της με τη θήρα που επιχειρούν.

Η ταύτιση της απαγόρευσης θήρας με την προστασία της πανίδας από την ομάδα μελέτης, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την Ευρωπαϊκή και Εθνική νομοθεσία και τα κανονιστικά πλαίσια, και συγκεκριμένα με τα εξής έγγραφα - αποφάσεις:

Το έγγραφο κατευθύνσεων για τη θήρα βάσει της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου αναφέρεται πως η θήρα είναι δραστηριότητα συμβατή με τους σκοπούς προστασίας των περιοχών του δικτύου Natura.

Την Υπουργική Απόφαση για την Εθνική Στρατηγική για τα δάση όπου η θήρα αναγνωρίζεται ως διαχειριστικό εργαλείο.

Τις ετήσιες Υπουργικές Ρυθμιστικές Αποφάσεις Θήρας.

Τις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις για την αντιμετώπιση της Αφρικανικής Πανώλης των Χοίρων.

Την 1660/2022 Απόφαση του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της αίτησης ακύρωσης της Ρυθμιστικής Απόφασης Θήρας 2021-2022.

Συνολικά το θεσμικό πλαίσιο βάσει του οποίου έχουν θεσπιστεί τα Καταφύγια Άγριας Ζωής και οι Προστατευόμενες Περιοχές της χώρας μέχρι σήμερα.

Η συστηματική απόκλιση από κάθε έννοια επιστημονικού λόγου και τεκμηρίωσης στις προτεινόμενες από την ΕΠΜ 3β, τμήμα 1, νέες απαγορεύσεις θήρας στην ΕΠΜ 3β, τμήμα 1. αποτυπώνεται απόλυτα στην απάντηση που έδωσε ο εκπρόσωπος της ομάδας μελέτης, κ. Μπούσμπουρας, στην ημερίδα για την παρουσίαση της ΕΠΜ στο Λιτόχωρο στις 24/3/2026, όπου αιτιολόγησε τις προτεινόμενες απαγορεύσεις θήρας λέγοντας πως “ο πρωθυπουργός ζήτησε απάτητα βουνά μέσα από τη διαδικασία της εκπόνησης των ΕΠΜ” και πως όταν ο ίδιος επισκέφτηκε για πρώτη φορά τον Όλυμπο το 1990, είδε ένα κυνηγό να κατεβαίνει ένα λαγό πάνω στο όχημά του, εικόνα απαράδεκτη για ένα Εθνικό Πάρκο. Αντιλαμβάνεται και ο πλέον αδαής, πως οι παραπάνω γενικές και αόριστες αναφορές, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν επιστημονική τεκμηρίωση για την πρόταση για εκτεταμένες νέες απαγορεύσεις θήρας από την ομάδα μελέτης.

Συνοψίζοντας με βάση τα παραπάνω, Η ΚΟΜΑΘ δηλώνει αντίθετη στο σύνολο των προτεινόμενων νέων απαγορεύσεων ή ρυθμίσεων θήρας στην περιοχή μελέτης.

Επίσης η ΚΟΜΑΘ θεωρεί πως οι προτάσεις της ΕΠΜ, δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση “τεκμηριωμένη” εισήγηση για τη ρύθμιση της θήρας στο μέλλον, όπως ισχυρίζονται οι

μελετητές, με δεδομένο το γεγονός πως δεν εντοπίζεται ούτε στο ελάχιστο, τεκμηρίωση για τις νέες απαγορεύσεις θήρας που προτείνουν για το ορεινό τόξο Αριδαίας και το Όρος Βέρμιο.

Δ. Παρατηρήσεις της ΚΟΜΑΘ επί των προτάσεων της ΕΠΜ3β, τμήμα 1. για το Εθνικό Πάρκο Ολύμπου

Στον Όλυμπο, προτείνεται ριζική τροποποίηση των υφιστάμενων ζωνών προστασίας που θεσπίστηκαν πριν μόλις πέντε έτη, με την ίδρυση του Εθνικού Πάρκου Ολύμπου με Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ Δ' 610/17.09.2021), μετά από διαβουλεύσεις και καθυστέρηση πολλών ετών.

Προτείνεται στην ουσία αντικατάσταση της ζώνης Δ του Εθνικού Πάρκου, από Ζώνες Β και Γ, στις οποίες οι επιτρεπόμενες χρήσεις (υλοτομία, θήρα κλπ), περιορίζονται δραστικά, ιδίως στη Ζώνη Β (ΖΠΦ), αλλά και στη Ζώνη Γ (ΖΔΟΕ).

Συγκεκριμένα η ομάδα μελέτης, προτείνει επέκταση της Ζώνης Β κατά 130.000 στρ. περίπου σε περιοχές που σήμερα είναι οι Ζώνες Γ και Δ, και επέκταση της Ζώνης Γ στις υπόλοιπες περιοχές της Ζώνης Δ η οποία στην ουσία καταργείται – αντικαθίσταται από Ζώνες Β και Γ.

Η ζώνη Β, (ΖΠΦ), προτείνεται να καταλάβει σημαντικές εκτάσεις εκτός περιοχής natura στη Δυτική πλευρά του Ολύμπου, αλλά και να αποτελέσει το όριο του Εθνικού Πάρκου Ολύμπου στα Ανατολικά, προσέγγιση πρωτοφανής, που καταργεί την έννοια της κλιμακωτής ζωνοποίησης.

Τα παραπάνω αν εφαρμοστούν, θα σημάνουν νέες απαγορεύσεις θήρας, και υλοτομίας και άλλων δραστηριοτήτων, σε έκταση 130.000 στρ. περίπου στον Όλυμπο και άλλων 40.000 στρ. περίπου στα γειτονικά Πιέρια και τον Τίταρο, χωρίς την παραμικρή επιστημονική τεκμηρίωση.

Εκπρόσωπος της ομάδας μελέτης, στην ημερίδα παρουσίασης της ΕΠΜ, στο Λιτόχωρο, δήλωσε πως η μελέτη ολοκληρώθηκε πριν τρία χρόνια, το 2023. Η ομάδα μελέτης επομένως, δύο μόλις χρόνια μετά την ίδρυση του Εθνικού Πάρκου Ολύμπου, πρότεινε τη ριζική τροποποίηση των ζωνών προστασίας του, γεγονός που εγείρει έντονα ερωτηματικά για τις διαδικασίες που σχετίζονται με τη θέσπιση των προστατευόμενων περιοχών.

Ο χαρακτηρισμός μιας περιοχής ως Εθνικό Πάρκο, με τη διαδικασία του Προεδρικού Διατάγματος, αποτελεί ιδιαίτερα σύνθετη διαδικασία, η οποία στην περίπτωση του Ολύμπου διήρκεσε πολλά χρόνια.

Αν εφαρμοστούν οι προτάσεις της ΕΠΜ για τον Όλυμπο, θα ακυρωθούν αναίτια, προσπάθειες ετών για τη θέσπιση του Εθνικού Πάρκου Ολύμπου και θα τεθούν σε αμφισβήτηση οι διαδικασίες που ακολούθησε και ακολουθεί το ΥΠΕΝ για μία ιδιαίτερα σημαντική θεσμική διαδικασία, όπως είναι η ίδρυση ενός Εθνικού Πάρκου.